ΠΛΑΝΕΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Οἰνοπνευματώδη ποτὰ μέθη καὶ ἀλκοολισμὸς

Ὁμιλία τοῦ ἀστυνόμου κ. Γ. ΓΚΟΝΤΑ

Γιὰ τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ τὴν συνέπειες ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ χρήσή τους μίλησε ὁ Διοικητὴς τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, Ἀστυνόμος Α' κ. Γεώργιος Γκόντας, πρὸς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, στὰ πλαίσια τοῦ προγράμματος ἐπιμορφωτικῶν ὁμιλιῶν. Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Γκόντα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Οἰνοπνευματώδη ποτὰ καλοῦνται τὰ ποτὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς κύριον συστατικόν των τὸ οἰνόπνευμα. Τοιοῦτα ποτὰ εἶναι λ.χ. ὁ οἶνος, ὁ ζύθος, τὸ κονιάκ, τὸ οὔζο, μαστίχα, τὸ οὐΐσκυ, ἡ βότκα καὶ ἄλλα.

Σημειωτέον ὅτι λέγοντες οἰνόπνευμα δὲν ἐννοοῦμεν μόνον τὸν ἐκ σταφυλῶν ἢ σταφίδος παραγόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ ἐμπορικῶν (σῖτος, κριθή, βρώμη, ἀραβόσιτος) ἢ ἐξ ὁπωρῶν (μοῦρα, κούμαρα, σύκα κ.λ.π.) προερχόμενον.

Τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ διακρίνονται εἰς τρεῖς κατηγορίας. Ἡ πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τὰ ποτὰ τὰ ὁποῖα παράγονται δι' ἁπλῆς ζυμώσεως (οἶνος, ζύθος, μηλίτης κ.λ.π.). Ἡ δευτέρα κατηγορία περιλαμβάνει τὰ δι' ἀποστάξεως παραγόμενα (οὔζο, κονιάκ, ροῦμι κ.λ.π.). Καὶ ἡ τρίτη περιλαμβάνει τὰ δι' ἀναμίξεως τοῦ οἰνοπνεύματος δι' ὕδατος σακχάρεως καὶ διαφόρων ἐυσικῶν ἢ τεχνητῶν ἀρωματικῶν ὑλῶν (λικέρ, πίπερμιν, ροσόλι κ.λ.π.) καὶ χρωμάτων.

Τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ εἶναι γνωστὰ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, τόσον εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους λαοὺς τοῦ κόσμου. Προέχουσαν ἐκτὸς τῶν ποτῶν τούτων θέσιν, κατέχει ὁ οἶνος. Κατὰ παράδοσιν τινα τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας, πρῶτος ὁ Θεὸς Διόνυσος, δὰ τοῦ υἱοῦ του Οἰνοπίονος, ἐδίδαξεν εἰς τοὺς Χίους τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν παρασκευὴν τοῦ ἐξαίρετου οἴνου. Κατ' ἄλλην παράδοσιν, οἱ ἀρχαῖοι Πελασγοὶ μεταφέρουν τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου εἰς τὴν Ἑλλάδα, διδάσκοντες συγχρόνως εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν παρασκευὴν τοῦ οἴνου. Πάντως εἶναι ἀπολύτως ἐπιβεβαιωμένον ὅτι, ὁ οἶνος ἦτο γνωστὸς εἰς τοὺς Ἀσσυρίους, Πελασγούς, Κινέζους, Ἰνδοὺς, Αἰγυπτίους κ.λ.π.

Ἀξιοσημείωτον ἐπίσης τυγχάνει καὶ τὸ γεγονός, ὅτι περὶ τοῦ οἴνου γίνεται μνεία εἰς πλείστα ὅσα συγγράμματα τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων ὡς τοῦ Πλουτάρχου, τοῦ Πλάτωνος (Συμπόσιον), τοῦ Ἀριστοτέλους (περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως) τοῦ Ὁμήρου κ. ἄ. Ἐπὶ ὁμηρικῆς ἐποχῆς ἡ πόσις τοῦ οἴνου ἦτο σχεδὸν γενική, ἔπινον ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μετρίως δὲ καὶ τὸ παιδί.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Παλαιᾷ καὶ τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, γίνεται λόγος περὶ τοῦ οἴνου. Κατὰ τὴν παλαιὰν Διαθήκην πρῶτος ὁ Νῶε ἐφύτευσεν ἀμπελον καὶ καλλιεργήσας αὐτήν, παρήγαγεν ἐκ τοῦ καρποῦ της οἶνον. Κατὰ δὲ τὴν Καινὴν Διαθήκην, ἀφ' ὅτου ὁ Σωτὴρ ἵδρυσε τὸ μυστήριον τῆς θείας εὐχαριστίας λαβὼν οἶνον καὶ τοῦτον μετουσιώσας εἰς τὸ αἷμα αὐτοῦ, μεταχειρίζεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία ὡς ἓν ἐκ τῶν κυρίων ὑλικῶν συστατικῶν τῶν μυστηρίων, ὡς τὸ μυστήριον τοῦ νάματος, εὐλογία ἄρτων, ἐγκαίνια ναῶν κλπ.

⁂

Μέθη καλεῖται ἡ ὀξεῖα δηλητηρίασις δι' οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ἡ ποσότης τοῦ ποτοῦ ἥτις ἀπαιτεῖται ὅπως μεθυσθῇ ἓν ἄτομον, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἡλικίας, τῆς ἐξοικειώσεως πρὸς τὸ οἰνόπνευμα, τῆς ὥρας καὶ τῶν περιστάσεων τοῦ τόπου καὶ τῆς ἀνθηρότητος τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Ἀλκοολισμὸς ἢ οἰνοπνευματίασις καλεῖται ἡ χρονία δι' οἰνοπνεύματος δηλητηρίασις. Ὁ χρόνιος ἀλκοολισμὸς ἐμελετήθη συστηματικῶς τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Σουηδοῦ ἰατροῦ Χούς, ὅστις καὶ ἔδωκε τὸ ὄνομά του (1852) εἰς τὴν, ἐκ καθημερινῆς χρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, παθολογικὴν κατάστασιν ἥτις προέρχεται ἐκ γενετικωτάτων ἐντοπίσεων τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς τὸν ὀργανισμὸν εἰς ὅλους τοὺς ἱστοὺς καὶ τὰ σπλάγχνα, μὲ προτίμησιν τὸ νευρικὸν σύστημα.

Τὰ συμπτώματα τῆς μέθης (ὀξείας δηλητηριάσεως δι' οἰνοπνεύματος) κατὰ κανόνα εἶναι τὰ ἑξῆς: Προηγεῖται διενεργητικὸν στάδιον μεθ' ὑπερβολικῶν ἐκδηλώσεων συναισθημάτων ὡς, γελώτων, εὐεξίας, εὐδιαθεσίας, αἰσιοδοξίας, διαχυτικότητος, ἐνθουσιασμοῦ, πάντων τούτων ἐκδηλουμένων δι' ἀκατασχέτου λαλοροίας συγκινητικῶν ὁρμῶν, ἐσμάτων καὶ ἀλογίστων κραυγῶν καὶ κινημάτων. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ δηλητηρίασις τῶν περιφερειακῶν νεύρων καὶ τοῦ συμπαθητικοῦ, προκαλεῖ τρόμον τῶν ἄκρων καὶ τῆς γλώσσης, τραυλισμὸν καὶ δυσαρθρίαν τῆς λαλιᾶς, ἔξαψιν ἢ ὠχρότητα τοῦ προσώπου, στομαχικὰς διαταραχάς, μέχρις ἐμετων, ἀστάθειαν καὶ ἀταξίαν κινήσεων κ.λ.π. Μετὰ ταῦτα ἀκολουθεῖ ὕπνος ἢ λήθαργος καὶ κῶμα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου μόλις μετὰ πολλὰς ὥρας ἀφυπνίζεται ὁ μεθυσθεὶς ἂν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν παραλυθῇ ἡ καρδία του.

Ἐκ τοῦ ἀλκοολισμοῦ (χρονίας δηλητηριάσεως) προσβάλλεται ὁ στόμαχος, τὸ ἧπαρ, ὁ σπλὴν καὶ τὸ νευρικὸν σύστημα. Οὕτω προκαλεῖται δυσπεψία, γαστρίτις, ἀνεπάρκεια τοῦ ἥπατος διόγκωσις τούτου καὶ τοῦ σπληνός, προσβολὴ τοῦ νευρικοῦ συστήματος δι' ἐκδηλώσεως διαταραχῶν τῆς κινητικότητος, τῶν αἰσθήσεων καὶ τῆς διανοίας, τῶν ὁποίων ἄμεσος πολλάκις συνέπεια εἶναι αἱ νευρώσεις, ἡ ψυσκότισις τῆς διανοίας καὶ φρενοπάθεια (ὑστερία, μανία, μελαγχολία, ἀνία, γενικὴ παράλυσις κ.λ.π.).

Τὸ οἰνόπνευμα εἰσέρχεται ταχέως εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ ἐντὸς ὥρας περίπου ἡ ὑπ' αὐτοῦ περιεχομένη ποσότης, φθάνει εἰς τὸν ὑψηλότερον βαθμόν. Ὑπὸ τοιαύτην περιεκτικότητα διατηρεῖται 4—5 ὥρας καὶ μετὰ ταῦτα βαθμιαίως ἐλαττούμενον ἐξαφανίζεται μετὰ 15—24 ὥρας. Εἰσερχόμενον ὅμως εἰς τὴν κυκλοφορίαν, ἐντοπίζεται εἰς τὸν νευρικὸν ἱστὸν καὶ εἰς ἄλλα ὄργανα. Ἕπεται κόλουθον τῆς διαποτίσεως τῶν σπλάγχνων ὑπὸ τοῦ οἰνοπνεύματος εἶναι, ὅτι, τοῦτο ἀνευρίσκεται εἰς τὰς ἐκκρίσεις, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὸ γάλα καὶ τὴν χολήν. Ἐπὶ ἐγκύου γυναικὸς εἰσερχόμενον τὸ οἰνόπνευμα διὰ τῆς πλακουντικῆς κυκλοφορίας εἰς τὸ αἷμα τοῦ ἐμβρύου δύναται νὰ ἐπιδράσῃ δυσμενῶς εἰς τὴν ἀναπτυξίν αὐτοῦ. Ἂν ἡ τροφὸς τοῦ βρέφους πίνῃ οἰνοπνευματώδη ποτά, τὸ βρέφος «... τοῖς παιδίοις οὐ συμφέρουσιν οἱ οἶνοι, οὐδὲ ταῖς τίτθαις». (Ἀριστοτέλης, περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως).

Τὸ οἰνόπνευμα ὡσαύτως ἐντοπίζεται ἐκλεκτικῶς ἐπὶ τῶν γεννητικῶν ἀδένων (ὄρχεων καὶ ὠοθήκης) καὶ ἐπιφέρει βαρείας βλάβας ἐπὶ τῶν κυττάρων αὐτῶν, δι' ὃ ἡ ἀπόλαυσις τοῦ οἰνοπνεύματος ἀποβαίνει ὀλέθρια εἰς τοὺς ἐπιγόνους τοῦ πότου». Τοὺς ἕνεκα παιδοποιΐας, πλησιάζοντας ταῖς γυναῖξιν, ἤτοι τὸ παράπαν ἀοίνους ἢ μετρίως γοῦν οἰνομένους ποιεῖσθε προσήκε: τὸν συνουσιασμὸν φίλοινοι γὰρ καὶ μεθυστικὸ γίνεσθαι φιλοῦσιν ὧν ἂν τὴν ἀρχὴν τῆς σπορᾶς οἱ πατέρες ἐν μέθῃ ποιησάμενοι τύχωσιν ἢ καὶ Διογένης νεράκιον ἐκστατικὸν ἰδὴν καὶ παραφρονοῦν, νενίσκε, ἔφησεν ὁ πατήρ σε μεθύων ἔσπειρεν» (Πλύταρχος).

Ἡ κατάχρησις τοῦ οἰνοπνεύματος ἐπιφέρει ὡσαύτως ὑποβιβασμὸν τῆς ζωϊκῆς ἀντιστάσεως καὶ μείζονα συχνότητα ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν τῆς ἀμέσως ἑπομένης γενεᾶς, ὥστε τὰ τέκνα τῶν οἰνοφλύγων εὑρέθησαν κατὰ 70% διανοητικῶς ὑπολελειμμένα, ἐπιληπτικά, ψυχοπαθῆ καὶ ἠθικῶς διεφθαρμένα (Γαρδίνας).

⁂

Ἡ ἀπόλαυσις τοῦ οἰνοπνεύματος καθίσταται αἰτία τελέσεως ἐγκλημάτων, εἴτε ἀμέσως ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ πίνοντος εἴτε ἐμμέσως δηλαδὴ ὑπὸ ἀτόμου ὅπερ αὐτὸ καθ' ἑαυτό ἴσως νὰ μὴ πίνῃ ἀλλὰ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπόγονος οἰνόφλυγος ἕνεκα κληρονομικῆς ψυχικῆς ἀνωμαλίας». Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακας τῶν υἱῶν ὅμως οἱ ὀδόντες ἠμωδίασαν» (Ἰεζεκίλ).

Ἡ ἓξις τοῦ πίνειν αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ κληρονομεῖται ὑπὸ τῶν ἐπιγόνων. Οἱ ἀπόγονοι ὅμως τῶν οἰνοφλύγων καθίστανται συχνάκις ἐγκληματίαι ἐκ τοῦ παραδείγματος καὶ τοῦ περιβάλλοντος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζοῦν. Βλέπουν λ.χ. τὸν πατέρα των φυγόπονον νὰ περνᾷ τὰς ὥρας του εἰς τὰς ταβέρνας, νὰ προπηλακίζεται καὶ νὰ βασιοπραγῇ, νὰ δαπανᾷ μόνον πρὸς ἰδίαν ἀπόλαυσιν εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ οἴνου ἢ τῶν ποτῶν καὶ οὕτω ἐνισχύονται αἱ ἐμφυτοι αὐτῶν ψυχικαὶ σωματικαὶ μειονεξίαι. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πατὴρ των ἔνεκα τοῦ ποτοῦ εὑρίσκεται συχνάκις εἰς τὴν φυλακήν, ἐθίζονται καὶ ἐξοικειοῦνται πρὸς τὴν ἔννοιαν αὐτῆς.

Τὴν συμβολὴ τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς τὴν ἐγκληματικότητα, δυνάμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι 30% τῆς ὅλης ἐγκληματικότητος τῆς χώρας μας, κατὰ τὸν καθηγητὴν κ. Γαρδίκαν, εἶναι τὰ ἐγκλήματα τῆς βίας ὧν εἰς τὴν τέλεσιν συνηθέστερα αἰτία εἶναι τὸ οἰνοπνεύμα. Ἀξιοσημείωτος ὡσαύτως τυγχάνει καὶ ἡ παρατήρησις τοῦ Σουηδοῦ καθηγητοῦ Λάνγκ καθ' ἣν κατὰ τὸ Σάββατο—Κύριακον (λόγῳ μεγίστης καταναλώσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν) ἐγκληματικότης, ἰσοῦται σχεδὸν μὲ τὴν τοιαύτην τῶν ὑπολοίπων ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος.

Ὑφίστανται ὅμως καὶ ἕτερα πειστήρια. Ὁ ἡμερήσιος τύπος ἀναγράφει σχεδὸν καθημερινῶς στυγερὰ ἐγκλήματα διαπραχθέντα ὑπὸ ἀλκοολικῶν ἢ ἐν μέθῃ διατελούντων ἀτόμων.

Τὰ ἀλκοολικὰ ἄτομα πάσχουν ἐξ ψευσδαισθήσεων, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν ὁποίων φονεύουν τὰς γυναίκας των διότι νομίζουν ὅτι τοὺς ἀπατοῦν ἢ τὰ παιδιά των διότι νομίζουν ὅτι, εἶναι νόθα. Πέραν τούτων διαπράττουν καὶ ἄλλων εἰδῶν ἀξιοποίνους πράξεις.

Ἐπὶ 787 κρατουμένων διὰ φόνους, ἰδίᾳ πατροκτονίας, παιδοκτονίας κ.λ.π. εὑρέθη ὅτι, οἱ 649 ἦτοι, 82% ἦσαν μέθυσοι.

Ἐπὶ 3359 κρατουμένων διὰ διάφορα ἀδικήματα ἤτοι ἀπάτας καταχρήσεις πλαστογραφίας, παραχαράξεις, δολίας χρεωκοπίας κ.λ.π. οἱ 2199 ἤτοι 64% ἦσαν μέθυσοι.

Ἐπὶ 683 καταδικασθέντων δι' ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν, οἱ 352 ἦσαν ἀλκοολικοί.

Τὰ βαρέα ἐγκλήματα ποὺ διαπράττονται ἀπὸ ἀλκοολικοὺς ἢ εἰναπότας ἀνέρχονται εἰς 82 τοῖς ἑκατόν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ θνησιμότης εἶναι λίαν ηὐξημένη. Εἰς 1669 ἀνέρχονται οἱ ἐκ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν θάνατοι, ἔναντι τῶν 1000 ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων νοσημάτων.

Ἐξ ἄλλου πλεῖσται αὐτοκινητιστικὰ ἀτυχήματα καὶ αὐτοκτονίαι, ὀφείλονται εἰς τὸ ἀλκοόλ.

⁂

Ὑφίστανται ὅμως καὶ ἄτομα τὰ ὁποῖα πιστεύουν ὅτι διὰ τοῦ οἴνου ὑποβοηθεῖται καὶ συμπληροῦται ἡ ἐν τῷ ὀργανισμῷ ἐναλλαγὴ τῆς ὕλης διότι ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ οἰνοπνεύματος εἰσάγονται εἰς τὸν ὀργανισμὸν θρεπτικαὶ καὶ γενικῶς ὠφέλιμοι—ὡς συμπλήρωμα τῆς θρέψεως—οὐσίαι. Ἡ οὕτω διακηρυσσομένη ὠφελιμότης τοῦ οἴνου καὶ ἄλλων οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἀποτελεῖ καθαρῶς μῦθον. Διότι πλὴν τῶν προσαναφερθεισῶν δυσμενῶν ἐπιπτώσεων τὰς ὁποίας ἐπιφέρει τὸ οἰνόπνευμα εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν, προκαλεῖ καὶ εἰς μικρὰν ἔτι ποσότητα λαμβανόμενον, ἐκφύλισιν τῶν κυττάρων τοῦ ἥπατος, τῶν νεφρῶν καὶ τοῦ στομάχου, ὡς ἀπέδειξαν αἱ ἐργασίαι διακεκριμένων ἐπιστημόνων.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς τινῶν ὅτι τὸ οἰνόπνευμα ἐνισχύει τὴν μυϊκὴν ἐργασίαν ἢ ὅτι ἔχει θερμαντικὰς ἱκανότητας ἀπεδείχθη περιτράνως, ὅτι τοῦτο συντελεῖ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀποδόσεως καὶ τῆς ἀκριβείας ἀποδόσεως οἱουδήποτε ἔργου.

Δὲν εἶναι σπάνιαι αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς παρετηρήθησαν θάνατοι ἀτόμων ἐκ ψύξεως, διότι κατέπεσαν λόγῳ ὑπερβολικῆς μέθης ἀναίσθητα εἰς μέρη, ὁπόθεν δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ συλλεγοῦν ζῶντα, οὔτε ἐσώθησαν ἐκ τῆς ψύξεως καίτοι εἶχαν ἀποθηκεύσει εἰς τὸν ὀργανισμόν των ἀρκετὴν ποσότητα οἰνοπνεύματος.

Θῦμα τῆς νοσηρᾶς αὐτῆς θεωρίας, ὅτι δηλαδὴ τὸ οἰνόπνευμα ἐνισχύει τὴν μυϊκὴν ἐργασίαν ἢ ὅτι ἔχει θερμαντικὰς ἱκανότητας, εἶναι καὶ ὁ γνωστὸς ποιητὴς Λάμπρος Πορφύρας, ὅστις ἐμπλακεὶς εἰς τοὺς ψευδεῖς καὶ ἐκεῖ ἀντὶ νὰ προσφέρῃ τοὺς χυμοὺς τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος μὲ τοὺς ὁποίους εἶχε προικισθῆ ἐκ τῆς φύσεως, ἀντὶ κόσμους τῇ ἐνάρκῃς, ὡδηγήθη εἰς τὰ καταγώγια τῆς φρενίτιδος νὰ προσφέρῃ φῶς καὶ χαρὰν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἔγινε δοῦλος τοῦ σκότους καὶ ἀπέθανεν εἰς νεαρὰν ἡλικίαν μονολογῶν «Κι' ἂν ἔλθῃ ὁ χάρος νὰ σὲ βρῇ, κι' αὐτὸν νὰ τὸν κεράσῃς».

Ἀλλ' ἵνα ἀντιληφθῆτις ἐναργέστερον τὴν ἔκτασιν τῶν δυσμενῶν ἐπιπτώσεων τὰς ὁποίας προκαλεῖ τὸ οἰνόπνευμα, ἂς ἐνθυμηθῆ ὅτι οἱ Σπαρτιᾶται ἐμέθυσκον τοὺς δούλους, ἵνα παραδειγματίζωνται οἱ νέοι ἐκ τοῦ καταντήματος καὶ γίνωνται ἐγκρατεῖς.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ

Αἰτία τοῦ καρκίνου εἶναι τὸ περιβάλλον κατὰ ποσοστὸ 80ο)ο

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΛΗΦΘΗ

ΠΑΡΙΣΙ. Πάνω ἀπὸ τὸ 80% τῶν περιπτώσεων καρκίνου ὀφείλονται σὲ παράγοντες ποὺ συνδέονται μὲ τὸ περιβάλλον. Τὴν ἄποψη αὐτή, ποὺ διατύπωσε, πρὶν μερικὰ χρόνια, ὁ καθηγητὴς Τζὼν Χίγκιστον, διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Κέντρου Ἐρευνῶν γιὰ τὸν καρκίνο, συμμερίζονται σήμερα οἱ περισσότεροι καρκινολόγοι, ὅπως φάνηκε καὶ ἀπὸ τὸ ἰατρικὸ συνέδριο, ποὺ ἔγινε πρόσφατα στὸ Ὀρλὶ μὲ θέμα «Καρκίνος καὶ πρόληψη».

Μιλώντας στὸ συνέδριο, ὁ καθηγητὴς Μωρὶς Τυμπιάνα ἀνέφερε ἐντυπωσιακοὺς ἀριθμούς, ποὺ ἀποδεικνύουν ὅτι πολλοὶ καρκίνοι θὰ μποροῦσαν νὰ ἀποτραποῦν ἂν οἱ ἄνθρωποι δὲν «ὑποδοηδοῦσαν» τὴ δημιουργία τους.

Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα του ὁ συνδυασμὸς τσιγάρου καὶ ἀλκοόλ, εὑθύνεται γιὰ τὶς μισὲς περιπτώσεις καρκίνου, ποὺ ὀφείλονται στὸ περιβάλλον. Ὁ τρόπος διατροφῆς καὶ ἡ διαρκὴς ἔκθεση στὶς ἀκτίνες τοῦ ἥλιου, προκαλοῦν τὶς ἄλλες μισὲς περιπτώσεις καρκίνου.

«Ἔχει διαπιστωθεῖ — συνέχισε ὁ Γάλλος ἐπιστήμονας — ὅτι ἡ συχνότητα τοῦ καρκίνου τῶν πνευμόνων αὐξάνεται κατὰ τρόπο ἀνάλογο μὲ τὶς ποσότητες τοῦ καπνοῦ, ποὺ καταναλίσκει μία ὁμοειδὴς ὁμάδα ἀτόμων.

ΑΓΝΩΣΤΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ

»Παρ' ὅλα αὐτὰ — πρόσθεσε ὁ καθηγητὴς Μωρὶς Τυμπιάνα — τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ 80% τῶν περιπτώσεων καρκίνου ὀφείλεται στὸ περιβάλλον, δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ πρόληψή τους στὴν ἴδια ἀναλογία».

Καὶ τοῦτο, συνέχισε, γιατὶ δὲν ξέρουμε ποιὰ ἀκριβῶς εἶναι ἡ οὐσία ἐκείνη ποὺ τοὺς προκαλεῖ. Ἔτσι, σὲ μιὰ γεωγραφικὴ «ζώνη», ποὺ ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ Ἰράν μέχρι τὴ Βόρεια Κίνα, ἔχει διαπιστωθεῖ αὐξημένη πυκνότητα καρκίνου τοῦ οἰσοφάγου. Καὶ ὅμως τὸ στοιχεῖο ποὺ τοὺς προκαλεῖ, παραμένει ἄγνωστο.

Στὴν Ἰαπωνία, ὑπάρχουν πολλὲς περιπτώσεις καρκίνου στομάχου, στὴν Κολομβία καρκίνου μήτρας καὶ στὴν Ἀγγλία καρκίνου τῶν βρόγχων. Ἐν τούτοις, ἀκόμα οἱ ἐπιστήμονες δὲν ἔχουν «ἀπομονώσει» τὴν οὐσία ἐκείνη ποὺ προκαλεῖ αὐτὲς τὶς μορφὲς καρκίνου στὶς προαναφερθεῖσες χῶρες.

Γιὰ νὰ δώσουν ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα, οἱ καρκινολόγοι ἐρευνοῦν μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον τὶς κοινότητες τῶν μεταναστῶν. Ἀπὸ τὶς μέχρι τώρα ἐρεύνες τους, διαπίστωσαν ὅτι, οἱ μετανάστες προσβάλλονται περισσότερο ἀπὸ τὴν μορφὴ καρκίνου, ποὺ «κυριαρχεῖ» στὴ χώρα ποὺ τοὺς δέχτηκε καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν μορφὴ καρκίνου ποὺ δεσπόζει στὴ χώρα, ἀπὸ τὴν ὁποία κατάγονται.

Ἔτσι, π.χ. ἐνῶ στοὺς μαύρους τῆς Ἀφρικῆς παρατηροῦνται πολλὲς περιπτώσεις καρκίνου τοῦ συκωτιοῦ, στοὺς μαύρους τῆς Ἀμερικῆς ἡ μορφὴ αὐτὴ καρκίνου ἐμφανίζεται σπάνια.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Ἀπὸ αὐτὲς τὶς διαπιστώσεις βγαίνουν δυὸ συμπεράσματα. Πρῶτο, ὅτι οἱ καρκινογόνες οὐσίες, ποὺ εἶναι ἤδη γνωστὲς στοὺς ἐπιστήμονες, πρέπει νὰ γνωστοποιηθοῦν καὶ στὸ κοινὸ καὶ νὰ ἀπομονωθοῦν ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορότερα.

Αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἀντικείμενο τῆς ἐκστρατείας γιὰ τὴν πρόληψη τοῦ καρκίνου. Καὶ δεύτερο οἱ καρκινογόνες οὐσίες, ποὺ ἀκόμα δὲν ἔχουν γίνει γνωστὲς στοὺς ἐπιστήμονες πρέπει νὰ ἀνακαλυφθοῦν ὅσο τὸ δυνατὸ πιὸ νωρίς.

Αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ ἀντικείμενο τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας.

Ὅλοι οἱ καρκινολόγοι, ποὺ πῆραν μέρος σ' αὐτὸ τὸ ἰατρικὸ συνέδριο συμφώνησαν ὅτι ἡ πρόληψη τοῦ καρκίνου πρέπει νὰ ἀποτελέσει πρωταρχικὸ ἔργο ὅλων τῶν κυβερνήσεων, γιατὶ μὲ τὴν ἔγκαιρη διάγνωση, ὁ καρκίνος θεραπεύεται.

Η ΠΡΟΛΗΨΗ

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονες ὑποστήριξαν ὅτι ὅλες οἱ γυναῖκες ἄνω τῶν 25 χρόνων, πρέπει νὰ ὑποβάλλονται, τουλόχιστον μία φορὰ στὰ πέντε χρόνια, σὲ προληπτικὴ ἐξέταση γιὰ τὴν ἔγκαιρη διάγνωση τοῦ καρκίνου τῆς μήτρας.

Ἀπὸ τὴν πλευρά του, ὁ καθηγητὴς Σβάρτς τόνισε ὅτι, ἡ πρόληψη πρέπει νὰ εἶναι «πολύμορφη» κατάλληλη νὰ ἀνακαλύπτει ταυτόχρονα καὶ τὶς καρκινογόνες οὐσίες καὶ τὸ προκαρκινικὸ στάδιο τῆς νόσου.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΡΙΑ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Ἐὰν κερδίσει ἡ Ἀριστερά τί θὰ κάμη ὁ Ντ' Ἐσταίν;

Θὰ παραμείνει Πρόεδρος, ἢ θὰ παραιτηθῆ;

ΤΟ "ΦΑΣΜΑ" ΤΟΥ ΕΥΡΩΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Ζισκὰρ ντ' Ἐσταίν, ἀναγνώρισε ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευση ἔχει σήμερα τὴν πλειοψηφία καὶ ἐνίσχυσε τὴ θέση της καὶ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ προσπάθειά του εἶναι νὰ ἐπιτύχει συνεργασία καὶ ἑνότητα μεταξὺ τῶν Ντεγκωλλικῶν δυναμεων καὶ τῶν Ἀνεξαρτήτων Δημοκρατικῶν, ποὺ ὁ ἴδιος ἀντιπροσωπεύει.

Ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος κ. Τζαίημς Γκόλντσμπορο, «διπλωματικὸς συνεργάτης τῆς Ἰντερνάσιοναλ Χέραλντ Τρίμπιουν», ἔγραφε προχθὲς ὅτι, ἂν μποροῦσε κανεὶς νὰ παραφράσει τὸν Κάρλ Μὰρξ θὰ ἔλεγε ὅτι τὸ φάσμα τοῦ Κομμουνισμοῦ πλανᾶται πάνω ἀπὸ τὴν Γαλλία.

Καί, πραγματικά, συνεχίζει σὲ ἔντεκα περίπου μῆνες, μία σημαντικὴ ἐκλογικὴ ἀναμέτρηση θὰ καθορίσει ἂν τὸ Κομμουνιστικὸ κόμμα θὰ συμμετέχει στὴν γαλλικὴ κυβέρνηση, γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ τὴν περίοδο 1946—1947.

Τὸ ἐρώτημα γιὰ πολλοὺς εἶναι ἂν ἡ σημερινὴ κυβέρνηση, καὶ ὁ πρόεδρος Ζισκὰρ ντ' Ἐσταὶν θὰ μπορέσουν νὰ κρατήσουν... μέχρι τὸν Μάρτιο τοῦ 1978, ὁπότε θὰ διεξαχθοῦν οἱ ἐκλογές. Ὁ Γάλλος πρόεδρος ἀπαντᾶ καταφατικά, ἀλλὰ πολλοὶ πατριῶτες του ἔχουν τὴ γνώμη ὅτι θὰ ἦταν προτιμότερο νὰ γίνουν νωρίτερα οἱ ἐκλογές.

Ὁ ἡγέτης τῶν Ντεγκωλλικῶν καὶ πρώην πρωθυπουργὸς κ. Ζὰκ Σιράκ ἔχει τὴ γνώμη ὅτι ἡ κυβέρνηση ἔχασε τὴ νομιμότητά της καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ. Ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ ἀπὸ τὸν περασμένο Φεβρουάριο πέφτει συνεχῶς καὶ οἱ βιομήχανοι μιλοῦν γιὰ μιὰ κατάσταση ἀβεβαιότητας στὶς ἐπενδύσεις. Ἡ ἀνεργία ἔφθασε τὸ 1.020.000 τὸν περασμένο μήνα, αὐξήθηκε δηλαδὴ κατὰ 3,3% καὶ τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα προετοιμάζονται γιὰ ἀπεργίες καὶ διαδηλώσεις. Τὸ Χρηματιστήριο στὸ Παρίσι περνᾶ κρίση. Ἡ δημοτικότητα τοῦ σημερινοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μπάρ, ποὺ συνέδεσε τὴ μοίρα του μὲ ἕνα πρόγραμμα λιτότητας, πέφτει διαρκῶς. Καί, γενικά, σὲ ὅλη τὴν κυβέρνηση ὑπάρχει μία διάθεση ἀβεβαιότητας καὶ ἀπαισιοδοξίας.

Στὰ τελευταῖα τρία χρόνια, ἡ Ἀριστερὰ προώθησε τὶς θέσεις της καί, ὅπως ἔδειξαν οἱ πρόσφατες δημοτικὲς ἐκλογές, σήμερα, εἶναι ἰσχυρότερη ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴ παράταξη. Μέσα σὲ ὅλες τὶς ἐξελίξεις παρουσιάζει ἐνδιαφέρον τὸ Σοσιαλιστικὸ Κόμμα. Τὸ 1969, στὶς προεδρικὲς ἐκλογές, ὁ τότε σοσιαλιστὴς ὑποψήφιος κ. Γκαστὸν Ντεφέρ εἶχε συγκεντρώσει μόνο 5% τῶν ψήφων. Ἀπὸ τότε ὅμως ποὺ ἀνέλαβε τὴν ἡγεσία τοῦ Κόμματος ὁ κ. Φρανσοὰ Μιττεράν, διέκοψε τὴν συνεργασία μὲ τὴν κεντρώα παράταξη καὶ προχώρησε σὲ κοινὸ μέτωπο μὲ τοὺς Κομμουνιστὲς καὶ μαζί τους συνέταξε τὸ Κοινὸ Πρόγραμμα, ποὺ εἶναι ἕνα πρόγραμμα διακυβερνήσεως τῆς Γαλλίας μὲ τὴν Ἀριστερά. Τὸ Σοσιαλιστικὸ Κόμμα κέρδισε, σὲ δύναμη καὶ